

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VIII.

ZATURDAG den 13den MEI, 1820.

N. 20.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.

Den 13den Mei 1820.

TE HUUR,

DAT uitgestrekt woon huis gelegen aan de water kant in Otrabanda. thans geoccupeerd wordende tot het Curaçoesche Hotel, alle geryfelykeden hebbende geschikt voor een groot huisgezin. Adres by De Wed: CAMBIASO.

AMERIKA.

HUIS DER VERTEGENWOORDIGERS, MAART 23.

De heer Randolph rees, en na eenige gevoelige aanmerkingen, waarbij hy de grieving te kennen gaf, die hy gevoelde over het onlangs gebeurde, wegens den dood van dien uitmuntenden zee-officier Comodore Decatur, waarover hy meer zinspeelde dan het aankondigde, riep de aandacht van het huis op de onderscheidene besluiten, den inhoud welke behelste, dat wanneer hetzelfde opgeschort werd, het zoude worden opgeschort, om Zaturdag weder te vergaderen; dat het de begravenis van den Comodore Decatur op morgen zoude bywonen, en dat deszelfs leden, uit eerbied voor de nagedachtenis van den overledenen, floers aan den linker arm gedurende het overige dezer zitting zouden dragen.

De heer Taylor van Nieuw York vorderde eene verdedeling van de quaestie op deze besluiten, namelijk om elk afzonderlyk te nemen.

De heer Randolph gaf te kennen, dat, indien er de minste tegenwerping op de besluiten zoo als zy waren voorgesteld, was, hy dezelve zoude intrekken.

De heer Taylor van Nieuw York zeide dat, in het wederleggen dier motie, hy het zich als een pligt achtte te zeggen, dat, in eerbied voor de nagedachtenis en openbare diensten van den overledenen hy voor geen lid van dit huis zoude wyken—zeifs niet voor den edelen heer van Virginia. Maar het is met het grootste leed (zeide de heer T) dat ik genoodzaakt ben te zeggen dat hy in overtreding van de wetten van god en zyn land is gestorven—Hoe zwaar zyn verlies ook door dit huis en de natie word beschouwd, kan ik echter niet toestemmen tot de onderscheidene en ongewone eerbewyzingen, door deze besluiten voorgesteld.

De heer Randolph trok toen de door hem voorgestelde besluiten terug, en droeg voor dat het thans geadjourneerd zoude worden.

De quaestie op d-ze motie in omvraag gebragt zynde, werd in het negatieve beslist door 83 stemmen, tegens 50

New York, 28sten Maart.—By het Congressionaal dagblad, zal men zien, dat op Donderdag 11. de heer Randolph, verscheidene besluiten heeft voorgesteld, omtrent den dood en de begravenis van den Comodore Decatur, byzonderlyk ten oogmerk hebbende, dat het huis een aanmerkelyke eerbied by de gelegenheid en ter zynrer nagedachtenis zoude bewyzen. Met opregte voldoening bespeuren wy, dat de besluiten door den heer Taylor, een lid van dezen staat, zyn tegengeworpen geworden. Dat de overledene een officier van uitmuntende hoedanigheden was, en dat hy groote diensten aan zyn land heeft bewezen, wordt geredelyk door een ieder toegelaten; en als hy zyn leven in het volbrengen der pligten van zyn beroep had verloren, of als hy een slagtoffer van ziekten of ongelukken was geworden, zoude het geheele land zich hebben vereenigt, om zynrer nagedachtenis de onderscheidenste eerbewyzingen aantedoan. Maar hy stierf als een gek. Hy verloor zyn leven op eene wyze, dat ons land tot oneer verstrekt, en liet eene diepe vlek op zyne eigene reputatie na—hy stierf in de juiste en nadrukkelyke woorden van den heer Taylor, in overtreding der wetten van God en van zyn land.

Volgens de Goddelyke wetten is Comodore Decatur vermoord geworden—in den geest van diezelfde wet was hy een moordenaar—om dat hy met voorbedachte kwaadgezindheid naar het leven zynrer tegenparty stond. Behalven dat, is de daad welke hem in het graf bragt uitzonderlyk verboden, en ten hoogsten strafbaar by de wetten der Vereenigde Staten, ter regeling van den dienst aan welken hy gehecht was. Met welke voegelykheid konde dus het wetgevend ligchaam, welke die wetten heeft daargesteld, en welke heilige pligt het zy derzelve overtreding niet te beschermen, maar sterk te beletten, onder zulke omstandigheden, de nagedachtenis van eenen man, die byna in

hun gezigt, hunne magt had vertreden, ongewone eerbewyzingen aantedoan. Hadden zy het gedaan, hadden deze onbescheidene en onbehoorlyke besluiten doorgestaan, zoude de naaste stap zyn geweest om de wetten zelve te herroepen; want als het wetgevend bewind zulk een voorbeeld wilde stellen, zullen hunne wetten en straffen uitgelagchen en bespot worden door dat gedeelte der gemeente welke geneigd zyn mogten, hunne verschillen met de pistool of het geweer te vereffen.

Aan den heer Taylor is het land dank schuldig voor zyne standvastigheid en onafhankelykheid by deze en andere gelegenheden bewezen. In het midden van de gewaarwordingen welke den dood van zulk een officier op zoodanige afschuwelyke wyze mogte hebben verwekt, vereischte het gene geringe graad van beide hoedanigheden, om in wederlegging te treden van een voorstel, welke op byna alle andere gelegenheden, niet alleen naar den wil des volks maar behoorlyk zoude zyn geweest en eenparige ondersteuning zoude ontmoet hebben.—Maar deugdzaame grondbeginselen en eene gewetensvolle acht slaging op zynen pligt, stielden alle andere bedenkingen; en hy wederlegde onbevreesd en met goed gevolg eenen maatregel welke in zich zelve hoog onbehoorlyk was, en die waarschynlyk de schadelykste gevolgen zoude hebben gehad.

Het is ons gene mindere voldoening te bespeuren dat zoo eene groote meerderheid van het huis der vertegenwoordigers indirect den Heer Taylor in de zaak welke hy zoo moedig vervolgte ondersteunden. Na zyne besluiten te hebben ingetrokken, stelde den heer Randolph op nieuw eene adjournement voor, het welk afgekeurd werd door 83 stemmen tegens 50.—De goed en afkeurende stemmen in dezen, hebben ons nog niet bereikt; wy zullen dezelve echter zoodra zy worden ontvangen, bekend maken.

De overgegeven aan zaken van eer, hebben thans eene gebeurtenis voor hen, door welke, als zy er toe geneigd zyn, zy hunne verderfelyke grondbeginselen kunnen onderzoeken en zich van hunne werkelyke gevolgen verzekeren. De Comodore Decatur stierf ter redding zynrer eer. En waar is zyne eer? Het wetgevend ligchaam van zyn volk, die onder verschillende omstandigheden, bydelyk hunnen hoogsten eerbied voor zyne diensten en karakter, en hunne gevoeligheid over zyn verlies zouden hebben betoond, hebben zich door eene plegtigen acht houding hunner pligt, genoodzaakt gevonden, zyne nagedachtenis die bewyzen van eerbied te onttrekken, welke zyne hoogste eer zoude zyn te hebben ontvangen. En als er meerder bewys mogte nodig zyn, laten zy de weduwe van dien ongelukkigen man bezoeken, en daar in de onuitsprekbaare droefheid hartgrievende angsten en bittere verslagenheid die haar overweldigen voldoening zoeken, en dan hunne wezenlyke waarde op de wetten van eer stempelen.

VONNISSEN WEGENS ZEEROVERY.

Charleston, den 21sten Maart.—Zyne edelheid de regter Drayton, vonnisse heden in het omtrek gerechtshof der Vereenigde Staten, George Clarke en Henry Roberts alias D'Wolf, om op Vrydag den 12den Mei aanstaande, ter dood te worden gebragt voor de misdaad van zeeovery gepleegd aan het schip Boston; als mede John Jones, alias Griffin en Benjamin Brailsford, voor zeeovery gepleegd aan het schip Asia, om op denzelfden dag te worden ter dood gebragt. Voor de twee laatsten heeft men genade aanbevolen.

Kamer der Gedeputeerden, Parys 14den Feb.

De kamer begon hare zitting om een uur. M. Clausel De Coussergues rees en zeide: ik stel voor, om voor deze kamer eene formeele beschuldiging te brengen tegens M Decaze, minister van Binnenland-sche zaken, als medeschuldige in den moord van den hertog De Berri. Deze verklaring bragt groote verontwaardiging in de geheele vergadering te weeg, en luid en herhaaldelyk moest men orde gebiedten. Niettegenstaande volharde hy in te betuigen, dat dat zyn gevoelen was, doch werd in den voortgang belet. Den volgenden dag legde hy ter onderschraging zynrer verklaring de kamer den volgende brief voor:

Myn Heer de President!

Ik heb de eer aan de kamer voorttedragen om

eene beschuldiging intebrengen tegens M. Le Comte Decaze, minister van binnenland-sche zaken, als schuldig aan verraad, volgens de termen van het 56ste artikel der Constitutie. Ik verzoek, dat de kamer den dag van morgen zal bepalen om my te hooren, indien ik heden niet kan worden gehoord.

CLAUSEL DE COUSSERGUES.

Den 15den February 1820.

Hy ging toen voort met te zeggen, laat het niet gedacht worden, dat ik door personeele haat ben aangespoord tot het inbrengen dezer beschuldiging. Mynen eenigsten dryfveer is myn geweten. Ik ben overtuigd, dat het bewind van M. Decaze de ongelukken, welke Frankryk in den rouw hebben gedompelt, heeft te weeg gebragt, en ik verbind my zulks te bewyzen. M. de Saint Aulier, rees ter wederlegging, en verklaarde het in eene met geestdrift uitgesprokene aanspraak als eenen verfoeylyken laster, waarop de zitting in verwarring afgebroken werd.

De Drapaux Blanc Journal ging zelfs verder den De Coussergues, en beschuidigde M. Decaze in ronde termen den hertog De Berri te hebben vermoord. Het papier werd aangehaald en deszelfs uitgever dadelyk gearresteerd en in de gevangenis gezet. De Moniteur en Journal de Police zyn stilzwygend over dit onderwerp.

Een Parys papier van den 18den Maart, zegt, dat de graaf Elie Decaze, niet langer minister is. Gisteren viel de geheele familie van Decaze, stiefvader, stiefmoeder, echtgenoot en zuster, hem, die meer dan 48 uren in eenen staat van verslagenheid was, te voet en bad hem te vlugten uit den storm, welke hem over het hoofd hing. Bewogen door hunne aandringen en overwonnen door vreeze, begaf deze begunstigde minister zich naar de Thuilleries om een uur, en smeekte den koning om zyne resigntie aantenemen, verklarende, dat dezen maatregel tot veiligh-heid van het ryk onvermydelyk was.

Parys, 16den Feb.—De ontroering in deze stad is zoodanig, dat een groot aantal vreemdelingen van Parys met haast vertrekken, vrezende dat eene revolutie plaats zal hebben, gisteren en heden was het byna onmogelyk postpaarden te bekomen; er is geen twyfel of de vermoording van den hertog De Berri is de eerste oorzaak dezer ontroering, doch het is niet onwaarschynlyk, dat het door de onvoorzigtige opmerkingen der uieuwspapieren vergroot is geworden.

Parys, 17den Feb.—Toen Louvel, de moordenaar van den hertog De Berri, door den minister van binnenland-sche zaken, ondervraagd werd, werden hem de volgende vragen gedaan.

Daar gy gezegd hebt, dat gy den dood niet vreest, waarom zyt gy dan gevlugt toen gy de prins vermoordet? Hy antwoorde bedaard: "Om eenen anderen te vermoorden."

Toen men hem voedsel bragt, weigerde hy het te ontvangen, om dat het mager was, en zeide dat het hem niet genoegzame kracht konde geven, om de talryke vragen, die men hem deed te verdragen.

Deze antwoorden van Louvel zyn verbasend, doch het volgende is yselyker. Etendeling zeide een magistraat tegens hem, weet gy dat de prins zoo goedertieren is geweest van des konings vergiffenis voor zynen moordenaar te zoeken?

Ik weet het niet, zeide Louvel, tranen stortende.

Gy zyt bewogen, zeide de magistraat, door zulk eene edelmoedige daad; indien deze uitnemende prins weder levendig moest worden, zoudt gy zulk eene groote misdaad weder plegen?

Ja dat zoude ik, antwoorde Louvel.

Men zegt dat M. Decazes zich heeft durven vertonen aan het kabinet van St. Cloud, de verblyfplaats van de hertogin De Berri. Hy wordt ingeleid en men voegt er by, dat zoodra zy zynen naam hoorde noemen, de prinses haar kindje gretig in haar arm opnam en naar haar vertrek vlood.

De hertog De Berri was te Versailles geboren den 24sten January 1778, en stierf den 14den February 1820, in het 42ste jaar zyns levens. Prachtige toebereidselen werden ter zynrer begravenis gemaakt.

Berigten van St. Helena tot den 20sten December, behelzen dat Bonaparte's nieuwe huis te Longwood gereed was, en dat het behalven een ruim dans-kamer [tot welk einde?] van zeven schoone vertrekken is voorzien.

Den 12den Mei 1820.

HET INTEEKENINGS BAL.

DE Intekenaars van het bovengemelde Bal worden eerbiedig kennis gegeven dat hetzelfde op aanstaande Maandag avond den 15den dezer, in het Curaçoesche Hotel aan de Overzyde, om zeven uren des avonds, zal plaats hebben. Niemand kan zonder kaartje worden toegelaten.

Dit stellig het laatste Bal zullende zyn, welke men in het Curaçoesche Hotel aan de Overzyde zal geven, zoo hoopt de ondergeteekende dat alle zyne begunstigers die hem hunne ondersteuning hebben beloofd, niet zullen nalaten hem by deze gelegenheid dezelve te verleenen.

PETER VANSTEENBERGH.

N.B.—Geene dienstboden zullen worden toegelaten.

Den 12den Mei 1820.

EFFECTEN TE KOOP.

DE ondergeteekende van meening zynde, zich van het eiland te begeven, presenteert de volgende aanzienlyke effecten, op zeer voordeelige voorwaarden uit de hand te verkoopen, namelyk:

Een Huis No. 115, gelegen in de Broede Straat, met een Regenbak, lange jaren bewoond geweest door zyne ouders, doch thans door den Heer Johannes Palm, met het achter Huis er by begrepen.

Een ditto, No. 113, als boven, thans bewoond door Don Martin, den Heer D. C. Henriquez, en andere huurders meer.

Een ditto, No. 37, in de Heere Straat, bewoond door de Heeren Js. en Josias Pardo, en andere huurders meer, met het achter huis er by begrepen.

Een ditto, No. 53, aan de west zyde van de Keuken Straat, bewoond door den Heer Frederik Barret, en anderen meer.

Een ditto, No. 229, in de Kuiper Straat, bewoond door Mevrouw Lea Levy Maduro, en anderen.

Een ditto, No. 235, in de Windsteeg, door verscheidene menschen bewoond.

Een ditto, No. 73, in de Broede Straat, door de Heeren Abm. Pinheyro de Nogueira, en Benjn. Jesurun bewoond, met een regenbak.

Een ditto, No. 162, in de 3de Wyk, door verscheidene huurders bewoond.

Een ditto, No. 4, in de Heere Straat makende de helfte van het gewezen woonhuis van wylen P. F. Diedenhoven, en sedert door Sam. de Costa Gomes, gansch nieuw laatstlyk opgebouwd, en thans door Salomon Pardo, en andere huurders bewoond.

Een ditto, aan de Water Kant, zynde het andere helfte van meergemelde woonhuis van wylen P. F. Diedenhoven, insgelyk laatst gansch nieuw opgebouwd door gemelden de Costa Gomes, en nu door Jb. Machoro en andere huurders bewoond.

N.B.—Deze twee laatste effecten zullen ook in een verkocht worden, naar keuze der koopers.

Een ditto, gelegen aan Pietermaai, in de 2de Wyk, No. 117, groot en gemaklyk, met een der allergrootste regenbakken dezes eilands, en nog een kleine, en 2 nog kleiner ditto, 2 half dakken, onlangs in de beste order door den ondergeteekenden gebragt.

Een ditto, No. 116, naast aan deze laatste gelegen, met verscheidene halfdakken en een kleine regenbak.

Die op een of meerder dezer effecten gading hebben kunnen zich voor prys en conditie, by den ondergeteekenden voornoemd verwoegen.

JEOSUAH DE SOLA.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste INGEKLAARD—MKI.

- 8. bark Attagracia, Carvallo, Spaansche kust
- 9. brik Astres, Snow, Boston
- bark Sea Flower, Blunder, Porto Rico
- 10. — Helena, Eltino, Spaansche kust
- 12. golet Anna, Bolwig, Puerto Cabello
- Farmer's Friend, Semmes, Alexandria
- Dorothea, De Habet, St. Domingo

UITGEKLAARD—MEI.

- 6. golet Laat Ons Langer Leven, De Jongh, Puerto Cabello
- 8. — Fortuin, De Pool, Spaansche kust
- Perfect Union, Frolyk, Aruba
- 10. bark Fair Play, Dewindt, Indiaansche kust
- golet Santissima Trinidad, Ferrer, P. Cabello
- Ida, Blanc, Porto Rico
- brik Maria & Jacobs Bart, Amsterdam
- 12. schip Zee Meeuw, Böning, ditto

Dingsdag 11. werd er des middags een koninglyke salut gevuid door de compagnie artillerie, ter eere van den geboortedag van hare koninglyke hoogheid Wilhelmina Frederica Louisa Mariana, Princes van Nederland.

Wij hebben heden vertalingen gegeven van twee documenten hier van Rio de la Hacha ontvangen, de eerste is eene proclamatie van Brion gerigt aan de inwoners van Carthagena, en de andere is van den Pastoor van Rio de la Hacha aan de inwoners dier plaats. Deze adressen ademen den meest ingewortelden haat tegen alles wat koninglyk is, en geven aan Ferdinand den 7den eenige onwelvoegelyke en verachtelyke tytels. De schryvers

daarvan konden niet vermoed hebben tydens, zy schreven dat zyne majesteit een einde had gemaakt aan de revolutie in Spanje, door het onderteekenen der constitutie welke omstandigheid, gedacht wordt, spoedig het gelukkig uitwerksel te hebben, van Zuid Amerika in rust te stellen, door de wenschen en belangen van beiden partijen te vereenigen door middel van de daarstelling eenes vertegenwoordigends en zacht governments.

De Luitenant gouverneur van de provincie Rio de la Hacha, burger J. J. Borrero, heeft den 17den April de inwoners dier stad byeengeroepen, van den ouderdom van 12 tot 60 jaren, om den volgenden morgen te verschynen, op het voornaamste plein, onder zulke straf, als naderhand mogt noodig geoordeeld worden den nalatigen op te leggen; wy zyn niet onderigt wegens de reden van het byeroepen dezer verzameling, doch men kan gissen, dat zulks was, om zulke perzonen te nemen, als geschikt en verpligt waren in militaire corpsen te dienen.

Berigten van Puerto Cabello behelzen, dat verscheidene perzonen te Valencia waren gearresteerd, de welke ongeveer drie maanden geleden een courier hadden onderschept, die van die stad met depeches van Spanje naar het hoofdkwartier van Generaal Morillo ging, en men voegt er by dat de gevangen-bokken in Puerto Cabello voor hunne ontvangst werden gereed gemaakt.

De hermaphrodite brik Astrea, kapt. Snow, kwam des Zondags aan in 25 dagen van Boston.

De Amerikaansche schoener Farmer's Friend, kapitein Semmes, van Alexandria naar Orinoco bestemd, ondervond een hevigen wind, by Bermuda den 4den April, welke plotzeling ophoudende zulk eene holle zee naliet, dat beide hare masten over boord vielen. Maar de looze masten werden dadelijk getuigd, en eene poging gedaan om in Bermuda te komen, doch hierin nietslagende, hield zy af naar de West Indien, en kwam te St. Thomas, waar dezelve repareerde, en stevende van daar herwaards, om eene markt optedoan.

De Amerikaansche schoener John, kapt. Brown, kwam hier gisteren nademiddag aan, in 27 dagen van Newburyport, hebbende St. Thomas en La Guayra op hare reis aangedaan: dezelve bleef slechts weinige uren in de laatste plaats.

Geen der bovengemelde vaartuigen bragt eenig nieuws papier, en wy hebben niets nieuws met dezelve vernomen.

PROCLAMATIE.

Louis Brion, van de Orde der Vryheid, en Admiraal van het Columbische eskader, &c. &c. &c.

Aan de inwoners der Provincie Carthagena. — Heil en Vryheid!

Inwoners van Carthagena! Het blyde tydstip nadert met rasse schreden, in welke de zware ketens, met welke gyl: door de tirannen van Spanje in het ongelukkige jaar 1815 zyt beladen geworden, zullen worden afgebroken. De onschuldige slagtoffers van Boca Chica, Carthagena, en andere steden en dorpen roepen luid om wraak op de voorgewende heeren der niuwe wereld.

Treed dan eenstemmig op en bezigt uwe oisterste krachten tegens die schurken en moordenaars, die zich nog achter de muren der hoofdstad verschuilen, en heratelt met eenen slag uwe eigene waardigheid en die regten welke men U ontworpen heeft.

Inwoners der provincie Carthagena.—Het Columbisch eskader onder myn bevel ploegt uwe ziele met geen ander oogmerk dan dat uwer bescherming, en om U ter zelfder tyd te verzekeren dat nimmer in alle die stryden noch in den dringsten nood der republiek uwe belangen uit het oog zyn verloren geworden.

Het geluk des oorlogs is ten laatsten aan onze zyde beslissend geworden, en onze eerste bekommring was naar u: toeteyliegen, ul: als leden van een hetzelfde huisgezin te omarmen, en ul: in onze vreugde te doen deelen. Gy zyt bewust, welke de voordeelen zyn van vrye mannen geheten te worden, volbrengt dus die pligten, welke uwe vaderlandschheide en vorige eeden U hebben opgelegd.

Spanjaarden! Het is voor het laatste, dat ik u lieden aanspreek. Uwe landgenooten in Europa zyn gerevolteerd, tegens het gouvernement van den zwakken en trouweloozen Ferdinand, die, ter vergelding uwer gedane opofferingen, u: gebragt heeft tot den ellendigsten staat van eenig volk op den aardbodem.

Vereenigt U met de dappere republikeinen van Columbia, en in plaats van te blyven gelyk gy thans zyt, slaven van eenen ellenedigen

koning, bekeert u lieden in leden eener natie, aangetekend door dezelve dapperheid, ondersteund door wyze en geachtte wetten, en te zamen vereenigt onder de onoverwinnelyke schild van vryheid.

Patriotten van Carthagena.—Van wat klasse oorspoong of staat gy ook zyn moget, Zyne Excellentie de president van de republiek heeft my gelast ul: alle hulp en bescherming te verleenen. Vertrouwt dus op ons en kondigt aan de wyde heeken der provincie dat gy waardige zoonen van Columbia zyt.

Het volgende is een adres van den Rector van Rio de la Hacha, aan de inwoners:

Uw pastoor, die achtungswaardige bedienaar van het heiligdom, belast met de zorg van uw moreel gedrag te besturen, kan niet zonder onverschilligheid uw staatkundig bestaan aanschouwen. Zyne lippen tot dus verre gesloten door de onderdrukking en het despotisme der zendingen van Ferdinand, konden niet voortbrengen, dat, wat by uw wezenlyk belang meende. Zyn hart kromp weg, als by den ellendigen toestand beschouwde, waarin gy door de barbaarschheid van een gouvernement werd gebragt, niet min onvermogen als verachtelyk. Uwe Columbiaansche broeders doordrongen met medelyden wegens uwen onheil, spaunden geene vermoeyenissen noch poging, om naar uw grondgebied te stellen, ten einde er de hoeder der moordenaren, die hetzelfde bezielden te verdryven. De laffe Spanjaarden vloten voor onze brave troepen, U overlatende aan de genade uwer landlieden, die zy uwe vyanden noemen, doch van welken gy niet die bescherming en vreedelyke behandeling hebt ondervonden, welke om de zelfde redenen dienen, om het geheel van het Columbiaansche grondgebied te vereenigen, aan U zyn verschuldigd als zoonen van Columbia.

Inwoners van Rio de la Hacha.—Na drie eeuwen van eene lage en schandelyke slaverny, onder den invloed van het barbaarsest gouvernement, ziet gy U plotzeling verheven (door de pogingen uwer broeders) tot den rang van vrylieden. Gy zyt niet meer die zwerm van verachtelyke en lage wezens, bestemd om de woeste afstammelingen van Atatico en Totimryk te maken; de ketens des despotisme zyn tot gruis verbroken, en gy zyt niet langer de lage slaven van dien onbekwamen en verachtelyken koning, wiens thron, aangetast door het waardige zwaard der verdienstelyke Columbianen, reeds waggelde door den aanval der Europeersche Spanjaarden, die gebukt zyn onder den last van zoo vele tyrannie, en bezielt door het voorbeeld der Amerikanen gezworen hebben vry te zyn, wat het ook koste.

Gy hebt reeds het beste eigendom herkregen, wat U ontroeft was door den gekroonden tyger van het schiereland. Weest uw voordeel te doen met de vryheid die gy hebt verkregen, die kostbare gift, welke alleen U kan gelukkig maken, voegt U by uwe broeders met goede trouw, en werkt mede met uwe pogingen en meening, tot de geheele bevrediging van het Columbia grondgebied, en tot de daarstelling van een gouvernement, dat de bewerkster zal zyn dier voorspoed, overvloed en andere voordeelen welke uwe locale toestand kan vernorloven, onder eene regeling en onder zulke wetten als nodig geoordeeld zullen worden voor uwe belangen.

Weest deugdzaam, gevoelig, en ga niet af van de onderneming om vry te worden of in de worsteling te sneven.

Rio de la Hacha, den 17den April 1120—10de der onafhangelykheid.

Extract uit eenen brief gedateerd Santander den 16den Maart 1820.

MYN WAARDE HEER,—Zynde in deze haven met oogmerk om myn vaartuig uit te zenden, gevoel ik veel voldoening met U te berigten de balangryke voorvallen, welke laatst in dit land hebben plaats gehad en waarby, gelyk by alle gelegenheden de loyaliteit van het volk byzonder zichtbaar is. Ik zal kortelyk U alles verhalen, wat voor den 7den dezer is gebeurd. In het begin van January 11. namen 5 • 6000 man zich verklarende ten voordeele van de Constitutie, bezit van het eiland Leon. Den 27sten Jenuary deeden twee duizend man ligte infanterie onder bevel van Riego, een uitvat en na verscheiden marschen en contramarschen kwamen zy den 18den February te Malaga, welke plaats zy weder den 21sten verlieten, zich naar Antequera en Osona rigtende, waar zich verscheiden bataillons dier troepen die bestemd waren naar Amerika in te schepen zich by hen voegden. Den zelfden 20sten February werd de Constitutie in Ferrol en Coruna geproclameerd. Het geheele koningryk van Galicia volgde het zelfde voorbeeld, en benoemde een opperste Junta onder bestuur van den regent Don Pedro de Agar. Tegen het eind der maand, heeft het koningryk van Murcia en het prinsdom Asturias den kreet voor de Constitutie aan, en benoemden tevens hunne Juntas, de eerste onder het bestuur van Don Gabriel Ciscar en de laatste onder bestuur van Pola colonel der artillerie. Den 5den dezer maand Maart proclameerde Saragossa en Aragon, ook het zelfde, geleid door den marquis de Lasan. Dr. Martin de Garay, Don Antonio Aman, &c. Den zelfden dage verklaarde de graaf Abizbal (O'Donnell) aan het hoofd van twee regimenten zich voor de Constitutie in Orana.

Mina, met 300 man te Llarin, bedreigde Pamploña, de andere provincien betoonden met niet minderen geestdrift voor het zelfde onder-

werp, en in dezen staat van zaken, bereidde zich de heldhaftige staat Madrid en de Spaansche garde, aangevoerd door gevoels van patriotisme, om zich voor de algemeene wettigheden der natie te verklaren. De koning onderdrukt van alle deze omstandigheden besloot op het laatst de Cortes byeen te roepen, als by kon kan uit het document No. 3. Deze stappen verre van het volk te vreden te stellen, yerbitterden hetzelve nog meer, daar de koning niet voldoende aan den algemeenen wensch om de Constitutie te bezweeren. Eindlyk middeizende om den slag, die hem toebereid was afte weeren, besloot hy den eed af te leggen op de wyze als voorgeschreven was in de algemeene en buitengewone Cortes van het jaar 1812, als gezien kan worden uit No. 2, gedateerd 7 ten Maart, en in de Courant van den 8 ten. Het volk drukte hunnen dank uit, aan den auxiliairen bisschop, en aan den generaal Ballesteros voor het deel, dat zy by die gelegenheid gehad hebben. Met angstvalligheid zagen zy naar de Courant van den 9 den uit, ten einde te zien, of er sommige Constitutionele beschikkingen daarin waren gepubliceerd, doch hunne verwachtingen, te leur gesteld zijnde, werden de gemaaderen van het publiek met nieuwe verbazing bevengen, en hetzelve besloot in massa naar het paleis te gaan. De koning hiervan verwittigt zynde, riep de municipaliteit van 1814 in, en benoemde eene regerende junta, zoo als kan gezien worden in No. 3. Ingevolge van deze maatregel, werden de gevangenen der inquisitie dadelijk in vryheid gesteld, en een politieke chef ad-interim werd benoemd. Een algemeene amnestie werd geproclameerd, ten behoeve van alle zoodanige personen, die gearresteerd of gebannen waren, om staatkundige goeden.

Ik ben verheugd U zulk een aangenaam nieuws te geven, hetwelk de algemeene toespicing der natie heeft, want er is geen hoek in het gehele land, waar de kreet van lang leve de Constitutie en lang leve de koning niet weergalmt.

Om ons genoegen te voltooien, hebben wy alleen te wenschen, dat een congres, als broeders en als Spanjaards de Amerikanen met de inwoners van Oud Spanja moge vereenigen.

No. 1, 2, en 3, het smert ons zulk te zeggen, hebben den brief uit welke het boven staande is vertaald, niet verzeld.

Parys, 2den Maart.—Dingsdag 11. kwam het 6de regiment der Gardie onder de wapenen om receptie van den voltigeur Desbriez, (die Louvel vatte) als sidder van het legioen van eer by te wonen. De luitenant generaal Lauriston, hem het kruis overreikende, sprak het bataillon in de volgende bewoordingen aan: "Het bloed van Hendrik den Vierden, het bloed onzer koningen, het bloed van eenich Bourbon is kortelings gestort door den hand van eenen verheijlyken moordenaar. Om dit nittevoeren is de arm van een verrader, de arm van een lafheid de arm der moord gebezigd. Officieren en soldaten, verdubbelt dan uwen yver en waaktzaamheid om voor Frankryk, de besten der koningen, der vorsten en der Bourbons te bewaren, die by iedere gelegenheid, en zelf jegens hunne vyanden, gelyk Hendrik IV. niets dan moed, opregtheid, en goedheid ten toon spreiden.

"De verontwaardiging, waarmede gy door drongen zyt, is uitgedrukt, door de indruk makende kalmit van ware rouw—die zoo verboschrikkend voor de verraders bleek te zyn.

"Uw koning bemerkt in zyne getrouwe koninglyke garde, diep verdriet van niet in staat geweest te zyn, eenen prins hem zoo dierbaar voor het ataal eenen moordenaar te behoeden. De strige yver van Desbriez, door zich op den moordenaar te werpen, be-yyst dat by gereed was om het leven diens godden prins te redden, met in de waagstelling van het zyn. Alle de kameraden van Desbriez op de noodlottige plaats, de geheele koninglyke garde, de gehele ertmes, en gansch Frankryk heeft diergelyke gevoels aan den dag gelegd. Kom Desbriez, kom dan om de decoratie van het legioen van eer te ontvangen, de beloning van moed en getrouwheid, welke U staat gegeven te worden in den naam uwer konings; beschryf aan uwe makkers, wat gy gevoeldet, in dat voor Frankryk treurige oogenblik; verhaal hun hoe zoet en roemryk gy het gevoeld zoudet hebben, om uw bloed voor den prins te hebben gestort, het voorwerp onzer eenwige droefheid, voor dien prins—die in zyne laatste oogenblik, alle zyne krachten verzamelde, om zynen koning parden te vragen—voor wien? parden . . . voor den man, die hem den doodelyken slag had toegebragt. Zoodanig is de grootheid van ziel der Bourbons."

Hierne riepen de troepen *vive le roi, vivent les princes, vivent les Bourbons.* De generaal ambassade Desbriez, en nodigde hem op het dinst, met eenige andere zynen kameraden, leden van het legioen.

Uit de Nationale Intelligencer, Aden Maart.

Het beloop van het bank kapitaal in de verscheidene staten, districten en gronden van de Vereenigde Staten, zoo ver als by de schatkijs bekend is, blykens het rapport van den heer secretaris Crawford, beloop in 1817, meer dan negentig millioenen dollars, waarby gevoegd het kapitaal van de bank der Vereenigde Staten, [285,000,000] zulk uitmaakt een groot totaal van een honderd en vyf en twintig miljoenen.

VOOR DE CURAÇAOSCHE COURANT.
DE OUDE EN JONGE BEER.

Tel est l'homme en effet, il ya du blanc au noir; Et condamnés au mesin ses sentimens de voir.

SOMMER—Satyr's VIII.

Een beer die op de jakt gevatgen was gehouen; En door dat toeval veel met menschen had verkeerd.

Ja onder een van hun het dansen had geleerd, Was in het woud by zyn geslacht terog gekomen.

Daar hy verweikomt wierd met blydschap op 't gelat.

Van al de broeders, die hem vroegen: "lieve maat!

"Zeg eens wat is U wadervaren?

"Wat hebt gy toch gedaan, gezien in al die jaren,

"Of wat geleerd in al dien tyd

"Dat gy van ons vertrokken zyt?"

"Myn vrienden," sprak de beer, "ik had veel kwade degen;

"ik wierd gevangen en kreeg dikwylt harde vlogen,

"t'zy met een stok of endje touw,

"Op dat ik dansen leeren zou;

"Dan moest ik keeren dan weer wenden,

"En met een ketting om myn lenden,

"Op myn twee agterbeenen gaan,

"Of met een stok op schildwacht staan,

"Daar myn tirannen dan om lachten:

"Maar 't geen ik heb geleerd kan si myn leed verzuchten.

"Ik danste op 't blazen van de fluit;

"De doedelzak dat fraai geuit,

"Wier klank altoos myn oor kon stralen.

"Zoo leerde ik dansen onder 't spelen:

"Ziet hier, hoe mooi ik dans en spring."

De beeren vol verwondering,

Zoodra hun maat' een proef kwam aan zyn kunst te geven,

Die riepen groot en klein te zaam,

"Gy zyt volleerd en regt bekwaam,

"Gy danst zoo kunstig als verheven,

"Gy zyt een fenix, gy alleen;

Dit was de stem van 't algemeen:

Maar broeder beer vond zich bedrogen,

Zoo als ik verder zal betogen.

Een jonge beer een ligte kwant,

Wierd ook door menschen naderhand

Gevat, gebonden en gesloten;

Hy leerde ook dansen op twee posten.

Hy leerde zelfs een nieuwen dans,

Na op zyn Engelsch, en dan weder op zyn Fransch

"Gelukke ook deze beer zyn ketenen te sla-

ken,

En dus bevrydt zich weg te maken;

Verwaand op 't geen hy met veel slagen had geleerd,

Was hy naar 't woud terug gekeerd,

De jonge beeren hem van verre ziende, liepen

Volvrolyk naar hem toe, en riepen

"Hy broeder, kom, bewys ons ook de gunst,

"Geef met den ouden beer een proef van uw kunst,

"Op dat wy hem die 't best kan dansen,

Met d' eere pry, met lof bekransen"

Zy dansten beide nu, doch elk naar zyn manier;

Maar 't jonge beertje riep vol opgeblazen zwier,

"Weg onde sukkelaar! wat durst gy U ver-

stouten

"Met my te dansen, daar gy maakt wel hon-

derd fouten

"Ik dans met kunst naar de eerste smaak,

"Dat geeft de aanschouwers nog vermaak"

De jonge beeren ook die riepen onbezonnen

"O ja, die kleine snaak heeft zyn pleidooi ge-

wonnen.

"Hy danst veel beter naar de pas,

"Hy leerde by viool en bas,

Wat ook de ouden beer hier tegen in mogt praten,

Van de oude danswys, 't kan niet baten,

Dies hy door hun geschreeuw beducht,

Tot diep in 't woud zich bergde met de vlugt,

Zoo wordt vaak 't oude al is: ook nag zoo goed bevonden,

Gestadig door wat nieuws verdrongen en ver-

slonden.

De mode is een vorstin die 't wereldrond re-

geert;

't Geen beden wordt verscht, wierd giest en nog gaeerd.

K. A. ERKELENS.

On Tuesday last royal salutes were fired at noon by the company of artillery, in honor of the-birth-day of Her Royal Highness Welbelmina Frederica Louisa Mariana, Princess of the Netherlands.

We have given to-day translations of two documents received here from Rio de la Hacha; the first is a proclamation from Brion addressed to the inhabitants of Carthage; and the other is from the Cura of Rio de la Hacha to the people of that place. These addresses breathe the most inveterate hatred for all that is kingly, and bestow upon Ferdinand 7th some indecorous and contemptible epithets. The authors of them could not have been aware, at the time they were writing, that His Majesty had put an end to the revolution in Spain, by signing the Constitution, which circumstance, it is thought, will also speedily have the happy effect of tranquillizing South A-

merica by conciliating the wishes and interest of both parties by the establishment of a Representative and mild government.

The Lieutenant Governor of the province of Rio de la Hacha, citizen J. J. Borrero, on the 17th of April convoked the inhabitants of that town, from the age of 12 to 60 years, to appear at seven o'clock next morning in the principal square, under such penalties as should be afterwards thought proper to be inflicted upon the contraveners. We are not informed of the motive for calling this meeting, but it may be inferred that it was for the purpose of forming such persons as were liable to serve into military bodies.

Accounts from Puerto Cabello, state, that several persons had been arrested in Valencia, who about three months ago, intercepted a courier proceeding from that town with despatches from Spain, to the head-quarters of General Morillo, and it is added that the dungeons in Puerto Cabello were preparing for their reception.

The hermaphrodite brig, Astrea, capt. Snow arrived on Sunday, 25 days from Boston.

The American schooner Farmer's Friend, capt. Semmes, from Alexandria, bound to the Orinoco, encountered a severe gale off Bermuda, on the 4th of April, which ceasing suddenly, left such a hollow sea as to roll both her masts overboard. Jury masts were immediately rigged, and an attempt made to get into Bermuda, but not succeeding, she bore away for the island of St. Thomas, where she refitted, and from thence proceeded to this port in search of a market.

The American schooner John, captain Brown, arrived yesterday afternoon, 27 days from Newburyport, having touched at St. Thomas and La Guayra on her passage; she remained at the latter place but a few hours.

None of the above vessels brought any newspapers nor have we learnt any thing new by them.

Anecdotes of Lord Nelson—The scenes that occurred on Trafalgar's day are not in general known; many particular accounts have been given, but many minute circumstances omitted. On the morning of Trafalgar Nelson was much depressed in spirits. He arose about five o'clock, and called for his cocoa. When the combined fleets were descried he was drinking it. An officer rushed into the cabin—"My lord, the combined fleets are in view." "This will be a glorious day for England!" exclaimed his lordship, and ran upon deck in his morning gown and yellow slippers. His lordship then caught a spy-glass from capt. Hardy, and, after considering them minutely, he said, "they are forming an extensive crescent; they want to sweep round our line; they shall have two lines to deal with." He then leant upon his arm on the biscuit for a few minutes, and, rising, exclaimed, "Form the fleet in two divisions, and telegraph Collingwood to break their line on the west. I'll do it in the centre." On studying sails aloft and below—"Why," said captain Hardy, "is a very strange line they are forming?" "Tis a crescent, Hardy, and we'll teach them we can break that as easily as a straight line." The hero then retired, put on his uniform, and wrote a few letters. "Will you, my lord," said his faithful steward, "permit me to give you a glass of cognac?" "When," answered his master, "when did I ever drink in a morning?" On a day of this kind I always drink water. "I know it, my lord, but you have been out of spirits this morning, until we saw the French fleet."—"Yes; for I know I shall conquer this time, but never conquer again!"

Once at the table of lord Nelson, on board the Foudroyant in the Bay of Naples, a midshipman, who had been invited to the admiral's dinner, remained; when an "old Leg" told him, "Why don't you start?—all the rest are gone but you." "I like my company," said young Johnny Newcome, "and I'm going if I start." "What is the matter?" exclaimed Nelson, from the head of the table. "Why, admiral," replied the officer, "the ship's boat weigh anchor; he says, he likes his company, and, by God, he won't move." "I," said lord Nelson, rising from his chair, "it was I asked him to dinner; and, if we sit to twelve at night, he has a right to be my guest. Let no man presume to send from table those whom I have invited." "Here, sir." Up the middy came; he sang several songs by the hero's side; and now he is post-captain in a 74; and I must say that, but for the attempt to turn him from table, he never would have risen; chance alone directed him in the way of a liberal-minded admiral. His gallantry, in cutting out from the pier of Santa Cruz a Spanish brig, insured him Nelson's favour; he held it till the hero died. A solitary individual, who has often fought by his side, pays this tribute to his merits.

PROCLAMATION.

Louis Brion, of the Order of Liberators, and Admiral of the Columbian Squadron, &c. &c. &c.

To the Inhabitants of the Province of Carthage—Health and Liberty.

Carthaginians.—The happy moment is fast approaching when the heavy chains with which you were loaded by the tyrants of Spain in the disastrous year 1815, will be broken. The innocent victims of Boca Chica, Carthage, and other towns and villages, cry aloud for vengeance on the pretended lords of the New World.

Rise, then, with one accord and exert your energies against those villains and assassins who still shelter themselves behind the walls of the capital, and recover at one blow your own dignity and those rights which have been wrested from you.

Inhabitants of the Province of Carthage—The Columbian squadron under my command ploughs your seas with no other object than your protection, and at the same time to assure you, that never in all their conflicts, nor in the most pressing exigencies of the republic, have your interests been lost sight of.

The fortune of war has at last decided in our favor, and our first solicitude has been to fly towards you, to embrace you as members of one and the same family, and cause you to participate in our happiness. You are aware of the advantage of being free men; fulfil then those duties on the present occasion which your patriotism and former oaths impose upon you.

Spaniards—I am about to address you for the last time. Your countrymen in Europe have revolted against the government of the weak and perfidious Fernando, who, in remuneration for your past sacrifices has reduced you to circumstances the most deplorable of any people on the face of the earth.

Unite yourselves to the brave Republicans of Columbia, and in place of continuing, as you are, slaves of a miserable king, convert yourselves into members of a nation, regenerated by its valour, supported by wise and equitable laws, and united together under the impregnable shield of liberty.

Patriots of Carthage—Of whatsoever class, origin, or condition you may be, His Excellency the President of the Republic has instructed me to afford you every assistance and protection. Rely then upon us, and proclaim to the farther corners of the province, that you are worthy sons of Columbia.

The following is an Address from the Rector of Rio-de-la-Hacha to the Inhabitants:—

Your pastor, that respectable minister of the sanctuary, charged with the care of directing your moral conduct, cannot behold with indifference, your political existence. His lips heretofore closed by the oppression and despotism of the missionaries of Ferdinand, could not breathe forth what he considered to be your real interest. His heart melted when he contemplated the sad situation to which you were reduced by the barbarity of a government not less inept than despicable. Your Columbian brethren wrought with compassion for your misfortune, did not spare fatigues nor exertions, in flying to your territory, in order to expel from the same the hordes of assassins by whom it was infested. The cowardly Spaniards fled before our brave troops, forsaking you to the discretion of your countrymen, whom they call your enemies, but from whom you met with that protection and kind treatment, which, for the same reasons which ought to unite the whole of the Columbian territory, by uniting the sentiments of its inhabitants, are due to you, as the sons of Columbia.

Inhabitants of Rio de la Hacha—After three centuries of a base and opprobrious servitude, under the influence of the most barbarous government, you behold yourselves suddenly elevated (by the exertions of your brethren) to the dignity of free men. No more are you that swarm of despicable and vile creatures, destined to enrich the ferocious descendants of Alarico and Totila; your future destiny is now in your own hands, the chains of despotism are broken asunder, and you are no longer the vile slaves of that inept and contemptible king, whose throne, stained with the precious gore of the meritorious Columbians, is already tottering, at the attack of the European Spaniards, who groaning under the weight of so much tyranny, and animated by the example of the Americans, have sworn to be free, whatever it cost.

You have already retrieved the best property, of which you have been robbed by that crowned tiger of the Peninsula. Know to profit by the liberty which you have recovered, that precious gift, which alone can render you happy, join your brethren, with a good faith, and cooperate with your exertions and opinion to the entire pacification of the Columbian territory, and to the organization of a government that will be productive of that prosperity, abundance, and other advantages which our local situation will yield, under a regulation, and under such laws as will consult nothing but our interest.

Be virtuous, sensible, and do not desist from the undertaking of being free, or perish in the struggle.

Rio de la Hacha, 7th April, 1820—10th of the Independence.

Extract of a letter dated Santander, 16th March, 1820.

MY DEAR SIR,—Being in this port, for the purpose of despatching my vessel, I feel much satisfaction in communicating to you the important occurrences which lately have taken place in this country, and wherein, as on all occasions, the loyalty of the people is particularly conspicuous. I shall briefly relate to you all that happened previous to the 7th instant. In the beginning of January last from 5 to 6000 men, declaring themselves in favor of the Constitution took possession of the island of Leon. On the 27th January two thousand light infantry, under the command of Riego made a sortie and after many marches and counter-marches they arrived on the 18th February at Malaga, which place they left again on the 20th, directing themselves towards Antequera and O-una, where they were joined by several battalions of those troops which were to be embarked for America. On the same 20th day of February the Constitution was proclaimed in Ferrol and Coruña, the whole kingdom of Galicia followed the same example and named a superior Junta, under the direction of the Regent Don Pedro de Agar. Towards the end of that month the kingdom of Murcia and the principality of Asturias rose the cry for the Constitution, and also named their Juntas, the former under the direction of Don Gabriel Ciscar and the latter under the direction of Pola, colonel of artillery. On the 5th of this present month of March Saragosa and Aragon also proclaimed the same, headed by the marquis of Lasan, Don Martin de Garay, Don Antonio Aman, &c. On the same day the count of Abizbal (O'Donnell) at the head of two regiments declared himself for the Constitution in Orña.

Mina, with 800 men in Llarin threatened Pamplona, the other provinces with no less enthusiasm manifested their wishes for the same object, and in this state of things the heroic city of Madrid, and the Spanish guards, roused by sentiments of patriotism, prepared to declare themselves in favor of the general wishes of the nation. The king being informed of all their circumstances at last determined to summon the Cortes, as will appear by document No. 1.* Those steps so far from quieting the people exasperated them still more, for the king did not submit to the general wish of swearing to the Constitution. Finally, seeing no way to ward off the blow which was prepared for him, he determined to take the oath in the manner as was prescribed in the General and Extraordinary Cortes of the year 1812, as will be seen in the proclamation No. 2, dated the 7th March. And in the Gazette of the 8th, the people expressed their thanks to the auxiliary bishop and to general Ballesteros for the part they have taken on this occasion. With anxiety they looked for the Gazette of the 9th, in order to see whether some constitutional dispositions were published therein, but finding their expectations frustrated new suspicions entered the minds of the public, and determined them to proceed en masse towards the palace. The king apprised of this called in the municipality of 1814, and named a governing Junta, as will be seen by No. 3. In consequence of these measures the prisoners of the Inquisition were immediately set at liberty, and a political chief, ad-interim, was named. A general amnesty was proclaimed in favor of all such persons as were arrested and expatriated for political opinions.

I am happy in giving you such agreeable news, which has the general applause of the nation, for there is not a corner in the whole country where the cry of long live the constitution, and long live the king, does not resound.

To complete our satisfaction we are only left to wish that one Congress may unite as brothers and Spaniards the Americans with the inhabitants of Old Spain.

* Nos. 1, 2, and 3, we are sorry to say, did not accompany the letter from which the above was translated.

Paris, March 2—On Tuesday last the 4th regiment of the Guards met under arms to witness the reception of the voltigeur Desbiez (who seized Louvel) as a knight of the Legion of Honour: The lieut-general Lauriston having given him the cross, addressed the battalion in the following words:—"The blood of Henry the Fourth, the blood of our kings, the blood of a Bourbon, has just been shed by the hand of an execrable assassin. To effect this, the arm of a traitor, the arm of a coward, the arm of assassination, has been employed. Officers and soldiers, redouble then your zeal and your vigilance to preserve to France the best of kings, of princes, and of Bourbons, who on every occasion, and even towards their enemies, display, like Henry IV, nothing but valour, frankness, and goodness.

"The indignation with which you are penetrated is manifested by the imposing tranquillity, of true sorrow—that composure so terrifying to traitors.

"Your king beholds, in his faithful royal guard, profound regret at having been unable to save, from the steel of an assassin, a prince who was dear to it. The ardour of Desbiez in throwing himself upon the assassin proves that he was eager to save the life of that good prince at the expence of his own. All the comrades of Desbiez at the fatal place, all the royal guards, all the army, and the whole of France, have evinced similar sentiments. Come, Des-

biez, come then to receive the decoration of the Legion of Honour, the recompence of bravery and fidelity, which is about to be given you in the name of your king; describe to your companions what you felt at that moment deplorable to France; tell them how sweet and glorious you would have felt to have shed your blood for that prince, the object of our eternal regrets, for that prince—who at his last moment rallied all his power to ask of his king pardon—for whom? Pardon... for the man who had struck the fatal blow: Such is the greatness of soul of the Bourbons."

After this the troops shouted *vive le Roi, vivent les Princes, vivent les Bourbons*. The general embraced Desbiez, and invited him to dinner, with some other of his comrades, members of the Legion.

From the National Intelligencer, March 3.

The total of the bank capital in the several states, districts and territories, of the United States, as far as known at the treasury, it appears from Mr. secretary Crawford's report, was, in 1817, upwards of ninety millions of dollars: to which being added the capital of the bank of the United States, (\$35,000,000) makes a grand total of one hundred and twenty five millions.

Fiskalaat den 12den Mei 1820.

DE prys van het Brood voor de volgende week is bepaald op

De Fransche Broden 20, en De Ronde Broden 21 oden.

SALOMON BULTE, Eerste Klark.

Curaçao den 26sten April 1820. ADVERTENTIE.

HET Collegie van de Wees onbceerde en Desolate Boedel Kamer dezes Eilands, in aanmerking genomen hebbende, de menigvuldige misbruiken dewelke plaats vinden ten opzichte van overnemingen, over en afschryvingen van kapitalen ter Weeskamer gredponeerd, en ten beloope van dewelke, gemeld collegie van particulieren debiteur is, adverteert de belang hebbenden, dat hetzelfde zich voortaan stiptelyk zal houden aan het gedisponeerde zoo van 't Civile als Hollandsch Regt, in deze colonie als nog in vigueur en observatie: en misdien generhande Cessie over of aanschryvingen van den originelen creditur ten behoeve van anderen gedaan of nog te doen, verders dan de reële geld som of waarde waarvoor zoodanige Cessie, over of afschryvingen werkelijk geschied of geconditioneerd is, met eenige betalinge zal honoreren: reserverende zich dieswegens hat nemen van zoodanigen informatie en mesures, als de wet iederen debiteur in dat cas ter weering van onbehoorlyken winst toestaat en aan de hand geeft.

J. J. ELSEVIER, President.

Curaçao den 28sten April 1820. TE KOOP

DE Plantagien Flep, en Lilleberg, gelegen in het West District dezes Eilands, onder aanneemelyke voorwaarden. Voor veruere byzonderheden en het bekomen van eene Inventaris, gelieve men zich te vervoegen by den ondergeteekenden, of by den Beëdigden Make-laar de Heer DAVID C. HENRIQUEZ.

Uit het voorgaande advertisement blykt het zonneklaar, dat het boosaardige gerucht op het eiland Jamaïka verspreid, namelijk dat de ondergeteekende zyne eigendommen ten behoeve van zekere personeu op eene onrechte wyze heeft overgedragen, het geen aanleiding gaf tot het ophouden zyns vaartuigs, door het huis van de Heeren Moffat & Co. kooplieden te Kingston, geheel ongegrond is. De ondergeteekende biedt dus eene choone beloning aan de genen, die hem zoodanige informatie zullen kunnen verschaffen, welke tot het ontdekken des oorspronks van het valsche gerucht zal kunnen leiden, ten einde den smeedder daarvan aan het licht te brengen, en de onnozelen, die er aan geloof gaven, van het tegendeel te overtuigen. MANUEL PINEDO.

Curaçao, 28th April, 1820. FOR SALE,

ON liberal terms, the plantations Flep, and Lilleberg, situated in the western part of this Island.—For further particulars, and a view of the Inventory, apply to the undersigned, or to Mr. D. C. HENRIQUEZ, Sworn Broker.

The above advertisement irrefragably defeats the malicious report propagated in the Island of Jamaica, that the undersigned had spuriouly transferred his properties to certain persons, which led to the detention of his schooner at Kingston, by the House of Messrs. Moffat & Co. A suitable reward is offered to any person who will afford such information to the undersigned as may tend to the discovery of the source whence the calumny primarily emanated, both to detect the author thereof, and to prove the contrary to the weak minded who have given credit to the same.

MANUEL PINEDO.

For Sale at the Printing-Office.

Elegant Embossed Cards, English Playing ditto—Black Writing Ink, in stone bottles—Blank Bills of Exchange, ditto of Lading, in Dutch, English, French and Spanish—ditto Prices Current in Dutch and English—and Tariffs of Import and Export Duties.